29 Μαρτίου 2020

Ο Γέρο – Τρύφων κάλεσε τα πουλιά και γέμισε ο τόπος!

/ Θαυμαστές διηγήσεις

Η συνοδία των Ιωσαφαίων. Καθιστός ο Γέρο-Ιωάσαφ. (Φωτ. Αγιορειτική Φωτοθήκη).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Κάποτε, λοιπόν, ο ευλαβέστατος Γέρο – Ιωάσαφ, από τον Αγιογραφικό Οίκο των Ιωασαφαίων [στις Καρυές του Αγίου Όρους], ο Παππούς, είχε φιλοξενήσει στο κελλί του μερικούς λαϊκούς, με την Αβραμιαία του φιλοξενία αλλά εκείνοι, δυστυχώς, ενώ καλοπέρασαν, σκανδαλίστηκαν μετά, γιατί νόμιζαν ότι καλοπερνούν, οι Καλόγεροι – ενώ εκείνος ζούσε καλογερικά.

Επειδή όμως ήταν δύσκολο να το καταλάβουν αυτό οι κοσμικοί, θεώρησε καλό ο Γέρο – Ιωάσαφ να τους γυρίση στα Καλύβια της Καψάλας, για να ωφεληθούν με άλλον τρόπο, μια που δεν είχαν καλούς λογισμούς.

Αφού επισκέφθηκαν μερικούς Ασκητάς και έμειναν έκπληκτοι οι λαϊκοί, τους πέρασε και από το Ασκητήριο του Γέρο – Τρύφωνα. Όταν είδαν το Γεροντάκι μέσα σ' εκείνη την εγκατάλειψη, τάχασαν. Λέει ο ταπεινόφρων Γέρο – Ιωάσαφ στους επισκέπτες:
– Εγώ που έχω γνωριμίες με ανθρώπους, δεν έχω ούτε αυτή τη χαρά που έχει ο Γέρο – Τρύφων, αλλά ούτε και τη γνωριμία που έχει ο Γέροντας με τα άγρια ζώα και τα πουλιά του ουρανού, που του κάνουν συντροφιά. Για να βεβαιωθήτε γι' αυτό, θα φωνάξω πρώτα εγώ.

Και φωνάζει για να μαζευτούν τα πουλιά, αλλά, τίποτα!
Μετά από λίγο νάτος και ο Γέρο – Τρύφων με το σταμνί για να τους προσφέρη λίγο νερό.
Του λέει ο Γέρο – Ιωάσαφ:
– Τι τόπος είναι αυτός, Γέρο – Τρύφωνα; Δεν έχει ούτε ένα πουλί!

Απαντάει ο Γέροντας με όλη την απλότητά του:
– Μπρε, πώς δεν έχει πουλιά;

Φωνάζει λοιπόν και γέμισε ο τόπος από διάφορα πουλιά, που τον τριγύριζαν. Άλλα κάθονταν στους ώμους του και άλλα επάνω στην σκούφια του!
Θαύμασαν οι επισκέπτες και έφυγαν ωφελημένοι πνευματικά, δοξάζοντας τον Θεό.

Από το βιβλίο του Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου (οσίου Παϊσίου), "Αγιορείται Πατέρες και Αγιορείτικά", έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, Σουρωτή Θεσσαλονίκης.